

[Indenrigsministeren]

set fra den gennem lovgivningen om euforiserende stoffer etablerede kontrol med recepter føres der ikke regelmæssig kontrol med lægegerningen. Sundhedsstyrelsen iværksætter i almindelighed kun undersøgelse af en læges virksomhedsudøvelse, herunder f. eks. ordination af medicin, dersom styrelsen modtager konkrete henvendelser fra patienter, pårørende eller offentlige institutioner, f. eks. embedslægerne.

Sundhedsstyrelsen har udsendt vejledende retningslinjer til lægerne vedrørende ordination af euforiserende stoffer, og styrelsen overvejer, om der der tillige skal udsendes vejledende retningslinjer vedrørende anvendelsen af visse psykofarmaka og sovemidler samt indføres regler, der giver sundhedsstyrelsen samme adgang som ved euforiserende stoffer til at gøre indgreb i lægens ordinationsret.

En løbende kontrol med lægers virksomhedsudøvelse, herunder registrering og kontrol af lægers ordination af medicin i almindelighed, vil ikke være teknisk mulig inden for de bestående rammer og vil desuden ikke være forenelig med lægens fri ordinationsret.

Foranlediget af den konkrete sag vedrørende nogle lægers ordination af antibiotika vil sundhedsstyrelsen gennem fagpressen indskærpe lægerne, at der udvises sædvanlig omhu og samvittighedsfuldhed ved ordination af disse lægemidler.

Til *arbejdsministeren* (4/10 78) af:

Tyroll (VS):

»Vil ministeren som øverste administrative myndighed vedrørende arbejdsmiljøspørgsmål drage omsorg for, at der udstedes forbud mod at anvende epoxy, og således lade det manglende bevis for, at stoffet ikke er kræftfremkaldende og den store sandsynlighed for, at det er det, komme arbejderne til gode?«

(Spm. nr. 26).

Begrundelse.

I besvarelsen af spørgsmål nr. 63 fra folketingets arbejdsmarkedsudvalg (bilag 109) har arbejdsministeren redegjort for, at den gældende internationale tokskologiske praksis siger, at positiv mutagentest på salmonellabakterier (Ames-test) alene har vejledende

karakter. Til støtte for, at dette skulle være gældende international praksis, er anført, at direktoratet har spurgt flere skandinaviske forskere ved arbejdsmiljøinstitutterne, og at disse har fastholdt det nævnte standpunkt. Det fremgår ikke, hvilke forskere der er tale om, men af forskellige artikler kan det udledes, at der ikke hersker absolut enighed. F. eks. går Stubbe Teglbjærg fra statens institut for arbejdshygiejne i Danmark i en artikel i det svenske Arbetsmiljö 10/78 varmt ind for Ames-test og propagerer for at bruge den til at forbedre arbejdsmiljøet her og nu, også selv om man ikke har et detaljeret kendskab til de medicinske sammenhænge – altså hvad det er i stofferne, der virker præcist hvordan på kroppen. Han siger om Ames-testen, at det med stor sandsynlighed er muligt at bedømme, om et bestemt stof er i stand til at fremkalde kræft eller kræftlignende forandringer hos mennesket. Han siger: 2Med stor sannolikhet törs man anta att ämnen som ger positivt utslag i Ames-testen också kommer att visa sig vare cancerfremkallande.« Det vidner som sagt ikke om den store enighed.

Af dagspressen (Information d. 21. september 1978) fremgår det endvidere, at arbejdstilsynet nu erkender, at der er kræftrisiko ved epoxystoffer. Man har blot ikke ressourcer til at undersøge sagen til bunds. Erkendelsen blev fremført af læge Jørgen Jepsen fra arbejdstilsynet ved en paneldiskussion arrangeret af SID, Metal og Malerne, i Odense. Der har ikke været bragt noget dementi.

Den store usikkerhed, der således hersker om, hvorvidt kræftrisikoen ved epoxystofferne kan afvises, bør medføre, at arbejdsministeren som øverste myndighed vedrørende arbejdsmiljøspørgsmål griber ind og gennemfører et forbud mod anvendelse af epoxy. Alene allergiproblemerne kan begrunde det. Den indflydelse på arbejdstilsynets administration, som Dansk Arbejdsgiverforening har vist gennem sin evne til at opnå støtte til dispensationer, viser arbejdstilsynets manglende vilje til at sikre arbejdernes sundhed, så arbejdsministerens indgriben er påkrævet.

Besvarelse (16/10 78):

Arbejdsministeren (Auken):